

mest har troet, burde gjøres gjældende, var kun det Usikkelige i, at man ikke skulde tage Folk udenfor Karrieren, som ikke før havde viist nogen diplomatisk Kvalifikation, og sætte dem ind i de ledige Poster. Hvad angaar det andet Spørgsmaal, nemlig Anciennitetsprincippet, da har jeg ikke haft nogen Bemyndigelse til og har heller ikke paa nogen Maade ønsket at lægge Noget ivoien for den høitærede Udenrigsministers Frihed i saa Henseende, thi jeg tror, det vilde være i høieste Grad uheldigt, om man herfra vilde forsøge paa at røkke Ministerens Ansættelse i saa Henseende. Jeg skal fuldt ud indrømme den høitærede Minister, at Ancienniteten imellem Medlemmerne indbyrdes ikke kan lægges til Grund; thi det er jo deres Kvalifikationer, som det kommer an paa, og de have jo ikke Noget med Ancienniteten at gjøre. Jeg vilde blot gjøre denne Bemærkning, da den høitærede Minister selv har fremhævet dette Punkt, og jeg ikke ønskede, at den høitærede Minister skulde faae den Opfattelse af mine Ord, at der fra vor Side var et Ønske tilstede om at hævde Anciennitetsprincippet.

Bagger: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg ønsker at gjøre, eller rettere sagt et enkelt Spørgsmaal, jeg ønsker at gjøre, men det er ikke til den høitærede Udenrigsminister, at jeg ønsker at henvende mig. Det er min Formening, at hvis man overhovedet ønsker Oplysninger af den høitærede Udenrigsminister, eller hvis man ønsker her i Thinget at indlede en Diskussion angaaende vort Forhold til Udlandet, saa vil det korrektest ske paa anden Maade end her under Finanslovens 2den Behandling ved Behandlingen af Udenrigsministeriets Budget, navnlig naar Forholdet er som in casu, at der ikke engang foreligger Indbringingsforslag, ikke heller Udtalelser i Betænkningen angaaende denne Sag. Som sagt, jeg mener, at hvis man havde ønsket at indlede en Diskussion eller for at faae Oplysninger tilveiebragte for Thinget ønskede nærmere Meddelelser af Ministeren, maatte det ske paa anden Maade, f. Ex. ved Benyttelsen af Grundlovens § 62. Smidlertid ønsker jeg dog ikke at lade denne Forhandling idag afluttes uden at gjøre en enkelt Bemærkning og rette et enkelt Spørgsmaal, og det er da til den ærede Ordfører, at jeg ønsker at henvende mig. Det blev i sin Tid — det var i November forrige Aar —, saavidt jeg husker ved Hærlovens 1ste Behandling den 7de November med Hensyn til vort Forhold til Udlandet udtalt af det ærede Medlem fra Kolbing (Berg), der jo er Formand for Finanssubvalget, at Finanssubvalget pleier „ved Behandlingen af Udenrigsministeriets Budget at lade sig forelægge Meddelelser fra Udenrigsministeren om vor Stilling udad“, og det ærede Medlem indledede denne Bemærkning med en Udtalelse om, at det havde man gjort „under rolige Forhold“, og han tilføiede, at han antog, at Finanssubval-

get ogsaa denne Gang vilde gjøre noget lignende. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om vort Forhold til Udlandet er jeg i alt Væsentligt enig med den ærede Ordfører, blandt Andet naar han før udtalte, at vort Forhold til Udlandet i ikke ringe Grad er berørt ved det Faktum, som han med parlamentarisk Takt undlod at komme nærmere ind paa, nemlig Hans Majestæt Kongens Besøg i Berlin. Jeg skal af samme Grund, som den ærede Ordfører undlod at komme nærmere ind herpaa, ogsaa undlade dette; men det forekommer mig, at den ærede Ordfører skylder dette Thing, baade af Hensyn til Medlemmerne og af Hensyn til Folk udenfor Thinget, at udtale sig lidt udførligere, end han har gjort, baade om, hvorvidt der er gjort Finanssubvalget væsentlige Meddelelser, meddelte betydeligere Oplysninger om vort Forhold til Udlandet, og tillige navnlig om, hvorfor der ikke i Betænkningen er sket nogensomhelst Udtalelse om, at saadanne Meddelelser overhovedet ere gjorte. Jeg mener, at under de nuværende Forhold, især efter at det ærede Medlem fra Kolbing med en vis Omtentation, om jeg saa maa sige, har pointeret Finanssubvalget som rette Sted til saadanne Meddelelser, navnlig under rolige Forhold — og vi leve jo under rolige Forhold, — kunde man have ventet at se angivet i Betænkningen, om en saadan Meddelelse var gjort. Den findes der, som bekendt, ikke — den ærede Ordfører gled ganske overordentlig let hen over dette Punkt — og jeg kunde da ønske, navnlig af Hensyn til den omtalte Udtalelse af Finanssubvalgets Formand i Begyndelsen af November Maaned — og denne Udtalelse var ikke ganske uden Betydning med Hensyn til, hvad der længere hen i November Maaned foregik heri Thinget — jeg kunde, siger jeg, ønske, at den ærede Ordfører vilde nu heri Thinget fremkomme med en Udtalelse, som noget fyldigere kunde oplyse os om, ikke just, hvorvidt Meddelelser, gjorte i større eller mindre Omfang, vare tilfredsstillende eller ikke, men navnlig hvorfor der overhovedet ikke i Betænkningen findes nogensomhelst Udtalelse om, at saadanne Meddelelser ere gjorte; dette, som sagt, navnlig af Hensyn til, at det af Finanssubvalgets Formand med en vis Omtentation er pointeret, at det under rolige Forhold er Stik, at Finanssubvalget faar saadanne Meddelelser. Dette beder jeg den ærede Ordfører at oplyse os om; jeg tror, det ikke alene vil være af Interesse for mig og Medlemmerne her, men ogsaa for vore Medborgere udenfor Thinget. Om Sagen selv ønsker jeg, som sagt, ikke at udtale mig, men jeg gjentager, at ogsaa efter min Mening — hvad jeg dog ikke nærmere skal gaa ind paa — er det Faktum, som den ærede Ordfører berørte, nemlig det Besøg i Berlin, som foregik i Slutningen af November, af væsentlig Betydning, navnlig ogsaa i Retning af at stille Landet mere frit, end jeg tror, at Landet tidligere ansaa sig selv for at være stillet.